

N
C
R
I

کمیته زنان شورای ملی مقاومت ایران گزارش ماهانه

آوریل ۲۰۱۵

طی ماه آوریل، خصومت ملایان حاکم بر ایران علیه زنان شکل عریان تر و سیستماتیک تری به خود گرفت. طی این مدت، نه تنها اعدام و سرکوب در زندانها به وحشیانه ترین شکل ادامه داشت، بلکه مقامات رژیم تمام تلاش خود را بکار بردند تا زنان را در تمام عرصه های اجتماعی محدود کرده و به خانه ها برانند. از وضع قوانین و اجرای طرحهای مختلف برای ممانعت از اشتغال زنان گرفته تا موجی از موضع گیری ها و صدور فتوا برای حذف زنان از عرصه های موسیقی و ورزش.

تنها کار مورد پسند آخوندها برای زنان، خانه نشینی و فرزند آوری است. این امر تا آنجا برای این رژیم ارتجاعی حائز اهمیت است که شخص خامنه ای بارها و بارها برای آن سخنرانی و تبلیغ می کند. مجلس رژیم دست به صدور قوانین پی در پی می زند. مقامات ریز و درشت، در تشویق زنان به خانه داری و فرزند آوری وارد صحنه شده و به سخنرانی و صدور فتوهای متعدد می پردازند و مطبوعات رژیم به مشمئز کننده ترین وجه این امر را تبلیغ می کند. حال سوال اینجا است که آیا این رژیم آخوندی که بر کشور عظیمی چون ایران حکومت می کند مشکل دیگری جز کاهش احتمال جمعیت ندارد؟

خیر. جواب همانطور که بارها رئیس جمهور مقاومت مریم رجوی بر آن تاکید کرده اند این است. رژیم حاکم بر ایران هم اکنون در گیر و دار مشکلات متعدد و در سراسیب سرنگونی بیش از پیش می داند که به کدام قشر بیش از همه ستم کرده و بخوبی لمس می کند که نوک پیکان نیروی سرنگون کننده او همین زنان هستند. زنان همان نیرویی هستند که تغییر را بزودی رقم خواهند زد.

نقض سیستماتیک بر امر حق زیستن

اعدام و محکوم به اعدام

آخرین نمونه اعدام زنان در آخرین روزهای ماه آوریل صورت گرفت. به گزارش روابط عمومی و اطلاع رسانی دادگستری کل استان گیلان، ۳ نفر در زندان مرکزی رشت به دار آویخته شدند. یکی از این قربانیان یک زن ۴۸ ساله با نام اختصاری ف-ی بود. اتهامی که به اعدام این زن ختم شد، فروش، حمل و نگهداری ۲,۷۷۰ کیلوگرم تریاک قید شده است.

(سایت دادگستری استان گیلان - ۹۴/۲/۵)

در روز ۱۲ آوریل نیز خبر رسید که بزودی پای چوبه دار بروند عبارت است از:

۱- اکرم مهدوی ۴۶ ساله و پس از ۱۱ سال زندان.

۲- فرشته عبد الملکی حدوداً ۳۶ ساله با ۵ سال زندان.

۳- زهره لواسطی ۳۶ ساله پس از ۵ سال زندان.

اعمال ضد بشری و مجازاتهای بیرحمانه

قطع عضو، شلاق، شکنجه، تحقیر و توهین

تهدید به جنایات جدید علیه زنان به بهانه حجاب

پس از اسیدپاشی ها و چاقو کشی های سال گذشته که با زمینه سازی و حمایت مجلس و سران مذهبی رژیم ایران علیه زنان انجام شد، رسانه های حکومتی در اولین روزهای سال جدید زمینه جنایات جدید را مهیا می کنند. روز ۱۱ فروردین این تیتراژ در رسانه های مختلف حکومتی به چشم می خورد، "بدحجابی این خانم کار دستش داد".

در زیر این تیتراژ، این خبر گنگ را می خوانیم. "در یکی از شهرستانها، مردی که به میهمانی رفته بود، بعد از خوردن ناهار، وقتی صاحبخانه برای کاری از منزل خارج شد، ضمن عمل منافی عفت با همسر میزبان، او را به قتل رساند. بعد از دستگیری از قاتل می پرسند: چرا این عمل زشت را انجام دادی؟ قاتل جواب داد: من شب گذشته در مجلس عروسی، این خانم را مشاهده کردم و دیگر نتوانستم خود را کنترل کنم و در نتیجه چنین تصمیم گرفتم."

سمیه مهری، از قربانیان حوادث اسیدپاشی، بعد از مدت ها تحمل بیماری و دو روز بستری شدن در بیمارستان و زیر چادر اکسیژن، به دلیل از کار افتادگی ریه در اثر زخم های ناشی از اسید درگذشت.

تعدادی از فعالان جنبش زنان قصد داشتند در روز سوم مرگ سمیه با گذاشتن گل و روشن کردن شمع مقابل بیمارستان محل فوتش، نسبت به او ادای احترام کنند. مقامات

رژیم که از تبدیل شدن این مراسم به یک اعتراض گسترده در وحشت بودند سریعاً مأموران موتورسوار خود را به محل جدید گسیل کردند. مأموران، حاضران را پراکنده کرده و حتی شمع های آنان را نیز گرفتند. سمیه مهری و فرزندش رعنا در اردیبهشت سال ۹۰ از سوی همسرش مورد اسیدپاشی قرار گرفتند. او در حالی این دنیا را ترک کرد که وضعیت حضانت و نگهداری دو دخترش کاملاً نامعلوم است.

مقامات زن ستیز حاکم بر ایران در ادامه سیاست سرکوب و تلاش برای حذف فعالیت اجتماعی زنان، در آخرین سخنرانی های خود ضمن اظهارات تحریک آمیزی، تلاش می کنند زنان تسلیم ناپذیر ایران را با اعراب به کنج خانه ها برانند.

آخوند موحدی کرمانی امام جمعه تهران، در خطبه روز ۲۸ فروردین بدحجابی را گناه کبیره خواند و گفت: توجه داشته باشید ریشه کن کردن فرهنگ کفر، شرک، نفاق و گناه امکان پذیر است و می توانیم بدحجابی را که گناه عادی نیست و به امنیت کشور بستگی دارد ریشه کن کنیم.

حسن عاملی، امام جمعه و نماینده خامنه ای در استان اردبیل افتخار یک زن را نقش مادری دانست. وی بر اساس همین تفکر ارتجاعی نسبت به سپردن به کودکان به مهد کودک و امکان حضور زنان در جامعه شکایت کرد و اظهار داشت: تبعات این برون سپاری را در جامعه شاهد خواهیم کرد.

دستگیریهای خودسرانه

دستگیریهای سیاسی

دستگیری های خودسرانه در ماه آوریل ادامه داشت.

مأموران حکومت آخوندی صبح دهم فروردین، منیژه صادقی را به زندان سنندج منتقل کردند. دادگستری استان کردستان این فعال حقوق زنان را به اتهام "برهم زدن نظم عمومی" از راه فعالیت سیاسی به سه ماه و یک روز حبس محکوم کرده بود.

این زندانی که از بیماری قلبی رنج می برد، در همان روز حین انتقال تعادل خود را از دست داده و به زمین افتاد که باعث شکستگی دست او شد. زندانبانان تا ۲۴ ساعت هیچ اقدامی برای درمان او انجام ندادند. پس از ۲۴ ساعت تحمل درد شدید او را به بیمارستان سنندج منتقل کردند اما بلافاصله پس از عمل جراحی و

گچ گرفتن دست، به زندان برگرداندند.

چندی پیش، سردبیر خبرگزاری حکومتی ایسکانیوز امیر حسین متقی که برای پوشش مذاکرات هسته‌ای به لوزان اعزام شده بود، به این کشور پناهنده شد.

مأموران وزارت اطلاعات یکی از خبرنگاران زن این خبرگزاری را که با نام اختصاری (ط. ر) معرفی شده، به وزارت اطلاعات احضار بازجویی کردند. مأموران در این بازجویی‌ها، در پی کشف نوع روابط آقای متقی در برخورد با همکاران بودند. آنها نهایتاً گذرنامه این خبرنگار زن را ضبط کردند.

زندان

شرایط زندان

شرایط زندانیان تحت حکومت ملایان ضد بشر بسیار وخیم است. در چنین شرایط زندانیان برای رسیدن به اولیه ترین حقوق خود راهی جز اعتصاب غذا نمی یابند.

روز ۱۹ فروردین، زن عراقی ۳۹ ساله محبوس در زندان قرچک ورامین، خانم بسمه جبوری در اعتراض به عدم درمان و عدم انتقال به کشور خودش (طبق قرارداد تبادل اسرا بین ایران و عراق)، و همچنین شرایط قرون وسطایی حاکم بر این زندان دست به اعتصاب غذا زد. وی اعلام نمود که تا رسیدن به این خواسته‌ها به اعتصاب غذا ادامه خواهد داد.

خانم جبوری در ششمین روز اعتصاب غذا به سلولهای انفرادی منتقل گردید. این سلولها فاقد حداقل امکانات انسانی هستند و زندانیان در آنجا مورد اذیت و آزار و شکنجه های جسمی و روحی قرار می

گیرند.

روز ۲۹ فروردین ماه و در سیزدهمین روز اعتصاب غذا وضعیت جسمی این زندانی به وخامت گرایید. زندان قرچک بعنوان مخوف ترین زندان زنان ثبت شده و مقامات رژیم برای تنبیه و تهدید زندانیان از این محل استفاده می کنند. اما سایر مقامات رژیم در سایر زندانها نیز انسانها را از هرگونه حقوق اولیه خود محروم می کنند. بند زنان زندان سنندج بیش از ۱۶ زندانی با جرایم مختلف را در خود جای داده است که از بسیاری از امکانات رفاهی از جمله، حق هواخوری محروم می باشد.

در این بند مانند زندان قرچک ورامین، بند زندانیان سیاسی و زندانیان جرایم عادی تفکیک نشده است. این زندانیان در یک فضای بسیار کوچک نگهداری می شوند. تعدادی از آنها در اثر کمبود نور خورشید بیمار شده اند. علیرغم همه این شرایط و اینکه این بند کوچک مخصوص زنان می باشد، اما پوشیدن چادر برای زندانیان اجباری می باشد.

نقض حقوق پایه ای

طی ماه آوریل طرح حمایت از آمران به معروف و ناهیان از منکر که با ملاحظات شورای نگهبان مواجه شده بود توسط نمایندگان مجلس رژیم اصلاح شد و امتیازات جدیدی برای مزدوران رژیم در زمینه سرکوب زنان در نظر گرفته شد.

یک نماینده زن در مجلس رژیم بنامه فاطمه راکعی فاش ساخت زنان مزدور در این ارگان رژیم اولین حامیان طرحهای زن ستیزانه هستند و گفت: نمایندگان زن بعضا بدتر و جلوتر از نمایندگان مرد از طرحهایی که در راستای حقوق زنان نیست حمایت کرده اند.

این در حالی است که زنان تا همین امروز هم از شدیدترین تبعیض و سرکوب رنج می برند. آخوند جعفر سبحانی در روز ۳ مهر ۹۳ گفته بود: یکی از دلایل بی بند و باری و فساد در جامعه حضور

بانوان در جامعه و فعالیت های اجتماعی آنان است. نبود بانوان در عرصه فعالیت های اجتماعی سبب حضورشان در منزل و کانون خانواده می شود.

آخوند محسن قرائتی نیز در ۲۰ اسفند ۹۳ گفته بود: وظیفه اصلی زن، خانه داری، همسر داری، فرزندآوری و تربیت آن است. (باشگاه خبرنگاران جوان - ۹۴/۱/۷)

خبرگزاری حکومتی مهر در روز ۲۳ مهر گزارش جدیدی از وضعیت اشتغال زنان ایرانی منتشر کرد. این گزار هرچند ناقص و سفید ساز شده است، یک بعد از تبعیض جنسی علیه زنان در ایران را به نمایش می گذارد. سر تیتراهای این گزارش به شرح زیر است.

- نزدیک به نیم میلیون نفر از بیکاران مطلق کشور را زنان تحصیل کرده تشکیل می دهند.
- نرخ بیکاری زنان زیر ۳۰ ساله، ۴۳ درصد است.
- از مجموع ۳ میلیون زن شاغل ۴۰۳ هزار نفر با اضافه کاری امرار معاش می کنند.
- بیکاری زنان ۲،۳ برابر مردان است و ۲۷ میلیون زن مطلقا هیچ نقشی در اقتصاد و تولید ندارند.

به گزارش خبرگزاری حکومتی مهر در سال ۱۳۹۲ حدود ۵,۱ میلیون نفر جمعیت دارای تحصیلات عالی و یا در حال تحصیل به زنان اختصاص دارد که از این جمعیت نیز حدود ۳,۴ میلیون نفر یعنی ۶۵,۶ درصد غیر فعال هستند.

حسن موسوی چلک رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران نوشت: بیش از دو میلیون و ۵۶۳ هزار نفر زن سرپرست خانوار در کشور ما وجود دارد. بر اساس قانون تامین زنان و کودکان بی سرپرست، سازمان‌های حمایتی باید حداقل ۲۰۰ هزار تومان ماهیانه به این افراد پرداخت شود. در حالی که در حال حاضر ما از ۵۰ هزار تومان تا ۱۰۰ هزار تومان مستمری ماهانه به

خانواده‌هایی که از یک تا پنج نفر هستند پرداخت می‌کنیم. (سایت حکومتی تی نیوز - ۹۴/۱/۲۰)

فقر عمومی مردم ایران و قوانین ظالمانه و زن ستیزانه این رژیم بسیاری از دختران جوان را هم به همین ترتیب به نابودی می‌کشاند. واضح است اولین قانون که منجر به این تراژدی می‌شود قانون ازدواج دختر بچه‌ها است.

مجید ابهری، عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی بهشتی در مصاحبه با خبرگزاری ایسنا ۲۹ فروردین اعلام نمود که زن زنان مطلقه به ۱۶ سال رسیده است.

این تراژدی عواقب بازهم سیاه‌تری را نیز بدنبال دارد.

طبق آمار ستاد مبارزه با مواد مخدر رژیم، ۲۷۹ زن معتاد در سال ۹۳ جان خود را از دست داده‌اند. این آمار نسبت به سال ۹۲، ۳۳ افزایش داشته است. (ایرنا - ۹۴/۲/۲)

نقض حقوق اقلیت‌های مذهبی و قومی

تحت رژیم ملاحا، بهاییان کماکان قربانیان سرکوب و دستگیری هستند.

شهروندل بهایی، فرحناز میثاقیان روز هفدهم فروردین، خود را جهت تحمل یک سال حبس تعزیری به زندان یزد معرفی کرد.

روز ۱۸ فروردین، نیروهای امنیتی حکومت ایران در تهران به منزل دو شهروند بهایی یورش برده و یکی از آنان به نام افسانه یادگار را بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل کرده‌اند.

تبعیض علیه زنان

معاون آخوند روحانی در امور زنان و خانواده پس از سفر به استان گیلان ضمن اشاره به تأثیر زنان توانمند و فعال گیلانی در توسعه و پیشرفت استان، جلسه شورای اداری استان رایکدست مردانه توصیف کرد و نوشت، در این جلسه متشکل از مدیران، نمایندگان مجلس، فرمانداران، بخشداران و... مشابه اکثر استان‌ها، زنان غایبان بزرگ بودند. (فارس

- ۹۴/۱/۲۹)

وسایت حکومتی مشرق نیوز بخش هایی از قانون ارتجاعی ارث تحت حکومت آخوندی را که به زنان مربوط می شود منتشر کرده است. برای فهم گوشه ای از ضدیت رژیم با زنان، به بعضی از محورهای این قانون توجه کنید.

- زن در صورت داشتن فرزند از شوهرش، از او یک هشتم ارث می برد. اگر آن مرد، سه یا چهار همسر داشته باشد، فقط همین یک هشتم بین آنان تقسیم می شود. اگر زن از شوهرش فرزند نداشته باشد، یک چهارم ارث می برد.

اگر زنی با شخص متوف در عقد موقت باشد، از آن همسر ارثی نمی برد و حتی اگر متوفی چنین وصیتی کرده باشد، این وصیت اعتبار قانونی ندارد.

- اگر زنی بمیرد و وراثی نداشته باشد، شوهر تمام ترکه زن را به ارث می برد. اما اگر شوهر بمیرد و وراثی نداشته باشد، زن همان یک چهارم دارایی را از شوهر به ارث می برد و بقیه ترکه مرد به دولت داده می شود. (کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت - ۹۴/۲/۱)

اعتراضات زنان

اما علیرغم تلاش های رژیم آخوندی، هرچه تبعیض و سرکوب بیشتر می شود، حضور اجتماعی و سیاسی زنان و اعتراضات آنان نیز افزایش می یابد.

روز دوشنبه ۲۴ فروردین تعدادی از مادران زندانیان در معرض اعدام، به همراه سایر افراد خانواده برای اعتراض مقابل زندان قزل حصار کرج تجمع کردند. آنها با خود بطری های بنزین همراه داشته و تهدید می کردند: "اگر فرزندانمان را اعدام کنید، در مقابل زندان خود سوزی خواهیم کرد".

منصوره بهکیش، فعال حقوق بشر و از خانواده زندانیان سیاسی قتل عام شده در دهه ۶۰ می باشد.

وی طی یادداشتی بازدید نوروزی سال ۹۴ از خاوران را اینگونه توصیف نمود:

"روز هفتم فروردین ۹۴، من و خواهرم به خاوران رفتیم. معلوم بود قبل از ما نیز تعدادی از خانواده ها آمده بودند، چون گل های تازه و زیبای شان بر روی خاک مانند خورشید می درخشید. هرچند جمعه آخر سال نگذاشتند ما خانواده ها با همدیگر آن جا را گل باران کنیم، ولی این حق ما است که حقیقت روشن شود و آنها پاسخ دهند که چرا و چگونه آن ها را کشتند.

در تابستان ۱۳۶۷، پس از یک فتوا از طرف خمینی، ۳۰,۰۰۰ زندانی سیاسی پس از دادگاههای چند دقیقه ای کشته شده و سپس در گورهای بی نام و نشان بدون اطلاع خانواده هایشان دفن شدند. خاوران یکی از این گورهای جمعی است که رهگذران با دیدن جسد های بیرون آمده از خاک، آنجا را کشف کردند.

پس از اعتراضات گسترده معلمان در اسفند ماه سال گذشته، معلمان آزاده که وعده داده بودن در صورت عدم رسیدگی به خواستهای برحقشان مجددا دست به اعتصاب و اعتراض بزنند، مجددا به تظاهرات برخاستند. شهرهایی که اعتراضات معلمان در آنها صورت گرفته است، به بیش از ۶۰ شهر رسیده است. هزاران معلم به جان آمده در مقابل ادارات آموزش و پرورش با وجود تهدیدهای امنیتی رژیم آخوندی تجمع کردند. زنان شجاع ایرانی نیز در کنار همکاران خود با استواری ایستادند.

زنان ایرانی بی وقفه در برابر سرکوبگری های اعمال شده از طرف رژیم می ایستند. تنها ۲ نمونه از دهها مورد رویارویی زنان شجاع با ماموران سرکوبگر رژیم را قید می کنیم.
 بعد از ظهر روز اول اردیبهشت، چند مزدور بسیجی در خیابان پونک تهران به بهانه بدحجابی برای چند دختر جوان مزحمت ایجاد کردند. دختران جوان که از این عمل به خشم آمده بودند، با هرچه در دست داشتند به مزدوران بسیجی حمله کردند. بسیجیان با دیدن این صحنه به

وحشت افتاده و فرار را برقرار ترجیح دادند.